

**Dunamelléki Református Egyházkerület
Püspöki Hivatala**

Budapest
Ráday u. 28
1092

Főtiszteletű Püspök Úr!

Örültem Főtiszteleted gyors válaszlevelének, de nyomban elillant örömöm, mihelyt kiderült, hogy nem akar személyesen találkozni velem. Ugyanis a személyes találkozás előli menekülésnek értelmezem azt az álságos „segítségkérést”, amely az esperes állítását, „igazmondását” hivatott cáfolni vagy megerősíteni.

Főtiszteleted megint siet elhinni mindenkinek mindent, csak hogy ne kelljen meghallgatnia engem. Megvádolt azzal, hogy feljelentettem a rendőrségen a Liceumot, megvádolt azzal – egészen finoman –, hogy a névtelen levelek mögött is csak én lehetek. Úgy gondolom, hogy a legfőbb őrállóhoz méltatlan formáját választotta a „kormányzásnak”. Azokra hallgat, és azoktól kapja, netán kéri az információkat, akiknek minden okuk meg van arra, hogy ki ne derüljenek viselt dolgaik.

Az esperes beszámolójának semmi köze a valósághoz!

Ha Főtiszteleted tényleg kíváncsi a valóságra, úgy miért nem fárad ki Gödöllőre, és miért nem keresi fel azokat a megbántott, kisémmizett és megalázott százakat, akiknek tiltakozására, immár több mint egy éve, nem is válaszolt? Ha csak nem azt tekinti válasznak, hogy koholt vádakkal – valamennyi egyházi jogszabályt áthágva – engem félreállított azok útjából, akik ebek harmincadjára vitték és viszik egyházunkat.

A „családi vállalkozássá” züllesztett egyházköztségben tartott őszi tisztújító választások után, a megbántott, a kisémmizett és a megalázott százak úgy döntöttek, hogy mindaddig nem vesznek részt a templomi istentiszteleteken, amíg a törvénytelenégeket elkövetők, a gyülekezetet és a presbitériumot megtévesztők „vezetik” – családjukkal kiegészülve és megerősödve – a gyülekezetet. A közösség ápolása érdekében – a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény alapján – elhatározták, hogy minden vasárnap összegyűlnek beszélgetni. Ezekre az alkalmakra engem is meghívtak és ezeken az alkalmakon valóban ma is részt veszek. Miután a családi ház kicsinek bizonyult, a templomi gyülekezetnél többszörösére nőtt baráti közösség bérelt helyen tartja a vasárnap délelőtti beszélgetős összejöveteleit. Hogy minek minősülnek ezek az alkalmak? Egyházi törvényeink szerint ezek az összejövetelek nem istentiszteletek. (Hacsak nem abban az értelemben, ahogy Kálvin és a kálvinisták át- és megfogalmazták a középkori szerzetesi jelmondatot – *ora et labora* helyett: *laborare est orare* –, mely szerint életünknek minden pillanata „istentisztelet”.) Mivel baráti, testvéri összejövetelről van szó, ezért nem tartom indokoltnak, hogy bármilyen lelkész engedélyét kérjem ahhoz, hogy egy közösségben megjelenjek és ott megszólaljak.